

Foto: Johan Wouters

INLEIDING

Mgr. Van den Hende

Geven als teken van gelovige betrokkenheid

Diocesane bijeenkomst geldwerving, donderdag 12 oktober 2017, Den Haag

Ik mag vanavond kort met u nadenken over de gelovige kant van het geven aan de Kerk. Er werd al gezegd dat geven een teken kan zijn van onze gelovige betrokkenheid. We moeten dat niet uitbuiten in de zin van: hoe meer je geeft, hoe meer je gelooft. Op die manier kunnen we er niet over spreken. We kennen immers de gelijkenis die Jezus vertelt over de arme weduwe die twee stuivers in de offerkist werpt en daarmee alles geeft wat ze bezat (Marcus 12, 41-44).

Het gaat erom dat je geeft met je hart, omdat zo ons geven een teken kan zijn van onze gelovige betrokkenheid. De actie Kerkbalans is bijna vijfenveertig jaar geleden uitgevonden (in 1973 gestart). Maar in de Kerk was al eerder duidelijk dat er geld nodig was voor de zending die zij van Christus ontving. De apostel Paulus schrijft bijvoorbeeld over bijdragen aan de noden van de heiligen (Romeinen 12, 13). Dat is materiële steun aan de mensen die de gemeenschap voorgaan in geloof en is ook de bijdragen voor wat nodig is om als kerkgemeenschap instrument in Gods hand te kunnen zijn.

We hebben de naam van de diaken Laurentius (Rome, 3e eeuw) al gehoord. Hij is de patroonheilige van het bisdom, die veel werk heeft gemaakt van de daden van liefde. Zijn geldpot was altijd weer leeg als hij op pad was, maar als de mensen bleven geven kon hij een deel daarvan blijven inzetten voor de liefdewerken voor de armen en weduwen en wezen.

In het boek Handelingen van de apostelen (Handelingen 2, 43-47) staat idyllisch beschreven hoe de eerste christenen alles gemeenschappelijk bezaten. Menigeen zal het nu een beetje koud om het hart worden van die beschrijving. We kennen het van het religieuze leven: naast de geloften van gehoorzaamheid en van zuiverheid is er gemeenschappelijk bezit. Maar we moeten dat laatste niet alleen uitbesteden aan de religieuzen. Van iedere gedoopte wordt een aandeel gevraagd om datgene te leveren dat nodig is voor de vervulling van de zending van de Kerk en dat het ten goede komt aan de gemeenschap van de Kerk.

We vragen niet voor onszelf als we voor Kerkbalans langs de deuren gaan. Alles is bestemd voor het leven en de zending van de Kerk.

We zijn deze avond begonnen met gebed. Een van de kenmerken van de ideale christengemeenschap, zoals het boek Handelingen die beschrijft, is de trouw in het gebed, het breken van het brood oftewel het vieren van de eucharistie, en gemeenschappelijk bezit. Gebed komt op de eerste plaats, omdat God ons bijeenroept. Hij heeft ons uitgekozen en geroepen om op weg te gaan (Johannes 15, 16).

We kennen de uitdrukking 'bid en werk', in het Latijn 'ora et labora'. In onze streken hebben monniken in die geest veel bereikt met het ontginnen van land, hun inzet voor onderwijs et cetera. Ik wil in het kader van deze avond nog een andere uitspraak doen, namelijk: bid en geef. Die twee zijn met elkaar verbonden. In het gebed laten we de Heer aan het woord, zijn we ontvankelijk voor zijn gaven en al

Foto: Johan Wouters

biddend worden we meer verbonden met elkaar. Zoals we vanavond hebben gebeden voor de pelgrims die vandaag per bus zijn gestart met de bisdombedevaart naar Rome. Dus bidden op de eerste plaats.

Als je 'bid en geef' met elkaar combineert, wordt het nog mooier. Dan gaat het niet alleen om het geven van geld, maar in de geest van het evangelie ook om je inzet. Je geeft iets van jezelf, gaven en talenten die je van God hebt ontvangen, om dat beschikbaar te stellen voor het evangelie.

Soms zie je wel eens dat gedacht wordt in een tegenstelling. Mensen zeggen dan: ik ben niet zo actief, ik bid wel. Maar dat is verbonden met elkaar. Mensen zeggen ook wel eens: ik ben niet voor bidden in de wieg gelegd en dus ben ik vooral actief in daden. Maar ook dan krijg je een soort tegenstelling van contemplatie en actie, terwijl we dat bij elkaar moeten houden, zoals de eerste leerlingen van Jezus dat deden. Of je hoort mensen zeggen: ik doe al zoveel voor de Kerk als vrijwilliger, ik doe niet meer aan Kerkbalans, maar draag alles bij in natura. Dat is begrijpelijk, maar het houdt niet het geheel bij elkaar van het bidden en geven voor de noden van de Kerk.

Ik weet van u dat u niet zegt: ik heb Kerkbalans al mee voorbereid, dus ik laat het collectezakje aan me voorbij gaan. Hou het bij elkaar: je bidden, het geven van wat je aan talenten en gaven ontvangen hebt en je geldelijke bijdrage voor de noden van de heiligen, het werk van de Kerk.

Dat is ook in onze tijd heel belangrijk. Sommige mensen denken dat de Kerk rijk is. En sommige voorwerpen die we hebben zijn inderdaad kostbaar. Maar die zaken die we gebruiken om ons geloof te vieren kun je niet zo inwisselen voor contanten.

Zoals we kunnen spreken van 'ora et labora' zouden we dus ook kunnen zeggen 'ora et dona'. Laten we ons inspannen voor de kerkbalans 2018 met de inzet van heel ons hart en met onze daden en talenten: 'bid en geef'. Ik wens u een mooie avond.